

med meget stor Varsomhed og Forsigtighed paa dette Omraade og med endnu større Varsomhed og Forsigtighed med Hensyn til den kommunale Grundskyld, end Tilfældet maa være her, bl. a. af den Grund, at man her kan holde Beskatningssatserne indenfor meget beskedne Grænser, medens de derimod vil kunne blive — og vil blive — betydeligt større ved den kommunale Grundskyld. Varsomhed og Forsigtighed vil her være i høj Grad paa sin Plads, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det er Regeringen sig fuldt ud bevidst.

Ordføreren (I. A. Hansen): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper). Det ærede Medlem har ingen Tro til, at det vil være muligt at foretage en Vurdering, som kan give et godt Grundlag for Beskatning paa den Maade, som her foreslaas; det ærede Medlem foretrækker langt en Jordbonitering. Hertil maa jeg dog sige, at i alt Fald de Jordboniteringer, som nu foretages, foretages af en Landinspektør og to af Kommunen valgte Mænd. Jeg har selv gennem mange Aar deltaget i et saadant Arbejde og der gjort den Erfaring, at det ingenlunde er vanskeligt for jævne Folk, som ikke har været Landinspektører eller lignende, at ansætte Takster for Ejendomme. Men naar dette er Tilfældet, vil det ogsaa kunne lade sig gøre at faa dygtige Vurderingsmænd, og jeg tvivler ikke om, at Kommunerne vil være agtpaagivende med Hensyn til at faa valgt Folk, som virkelig egner sig til denne Gerning.

Det ærede Medlem meddelte, at han havde faaet sine Oplysninger om Ejendommen i Ny Østergade fra en af Ejerne. Man skal naturligvis være forsigtig med at gaa efter, hvad en utilfreds Ejer udtaler, og jeg tror derfor, det vilde have været rigtigst, om det ærede Medlem ikke paa det Grundlag havde fremdraget denne Sag her i Tinget. — Med Hensyn til Ejendommen Rosenborggade Nr. 1 kom det ærede Medlem til det Resultat — saaledes opfattede jeg det —, at Ejeren skulde straffes. Det er han i hvert Tilfælde ikke blevet ved Ejendomsskyldvurderingen, det viser netop den ringe Forskel mellem Jordværdien og Ejendomsskylden; der er kun taget det efter min Mening fornuftige Hensyn, der burde tages.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Lovforslaget her er ikke saa omfattende — det er jo ogsaa rigtigt —, men det er

Fremtiden, man skal være bange for. Det gælder i dette Tilfælde, som det gælder i alle Tilfælde, hvor der er Tale om Skatteregler, det være sig Formueskat, indirekte Skat eller anden Form for Skat, at naar man gaar for vidt, er der Fare derved; man kan ikke blive ved at dreje Skruen for Formue- og Indkomstskat, saa bliver det lige saa galt. Hvis man imidlertid kan opnaa en Vurdering, som er god for Udskrivning af Skat, ser jeg ikke rettere, end at den Vej er rigtig. Det var urimeligt, mente det ærede Medlem, at Villagrunde, der ikke kunde bruges til Bebyggelse med Villaer o. s. v., skulde beskattes, før der blev bygget. Jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar man vurderer til Ejendomsskyld, skal man tage de samme Hensyn, og Ejendomsskylden er det ærede Medlem jo ikke bange for, den kan han give sin Tilslutning, den finder han er en god Form for Skat.

Jeg skal ikke føre nogen Diskussion med den højtærede Minister angaaende Forandringerne i § 10, vi bliver neppe enige. Godt er det imidlertid, at det, der nu staar for Vedtagelse, ligger saa nær op ad det, Ministeren mener, og det er i alle Tilfælde lige saa godt som det, der gaar ud; efter den Erfaring, jeg har erhvervet mig i tyve Aars Vurderingsvirksomhed, foretrækker jeg langt dette, og jeg kan føje til, at da Vurderingsformændenes Bestyrelse forleden var her, var de alle sammen fuldstændig enige om, at de Ændringer, her foreslaas, er i Vurderingens sande Interesse.

Jeg takker den højtærede Minister for, at der skal blive taget Hensyn til, om mindre Vurderingsdistrikter kan blive henlagt til større. Ministeren nævnte den Vanskelighed, der kunde opstaa, naar saadanne mindre Landdistrikter lagdes hen under Købstæder, derved, at der ingen virkelig kyndige Mænd var til at vurdere Landdistrikterne. Det staar vi nu lidt overfor. Jeg har haft til Vurdering en Købstad, hvor der hørte megen Markjord til, men skønt de paagældende Vurderingsmænd aldrig havde været Landbrugere, forstod de sig dog udmærket godt paa at vurdere dette Landdistrikt; jeg havde ingen Gene af, at det var et Par Bymænd, som støttede mig ved den Vurdering. Det kan naturligvis være en Undtagelse, i al Almindelighed vil man vel nok sige, at i Landdistrikter er det bedst, at det er Landboere, som har med Vurderingen at gøre; men en saadan Vurdering er dog ikke i den Grad vanskelig, at det er ab-